

[Niels Westerby.]

Der er kun nogle enkelte steder, jeg gerne vil komme med et par kritiske bemærkninger.

For det første føler jeg mig bestemt ikke overbevist om, at det er rigtigt at begrænse adgangen til vade- og tøndejagt. Denne jagtform benyttes især af mindrebemidlede jægere, og jeg tror, at man går for rigoristisk til værks ved at forsøge at begrænse denne jagtform. Hovedargumentet for at gribe ind over for tønde- og vadejagt er jo, at man er bange for fuglebestanden. Jeg vil derfor gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om han er bekendt med de undersøgelser, der i den forbindelse er gjort i International Wild Fowl Research.

Det næste punkt, jeg gerne vil fremsætte et par kritiske bemærkninger om, er § 4, hvorved man vil prøve på at forhindre, at der kan pålægges private jagtfrednings-servitutter ud over 10 år. Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Bækgaard sagde, at det er et indgreb i ejendomsretten, og et indgreb i ejendomsretten skal naturligvis kunne foretages, hvis det er velmotiveret og velbegrundet, men det forekommer mig i dette tilfælde at være mindre velbegrundet. Man skal jo ikke gribe mere ind i ejendomsretten end absolut påkrævet, og jeg kan ikke rigtig se, at det er påkrævet i dette tilfælde. Jeg tror, at adgangen til at kunne lave private jagtfredningsservitutter bør opretholdes.

For det tredje føler jeg mig meget lidt tiltalt af den adgang, der er til at kunne skyde fra motorkøretøj, og jeg ser meget gerne, at bestemmelserne om mulighederne for denne form for jagt bliver fjernet. Jeg tror oven i købet, at det er en udbredt indstilling iblandt jægere, at man simpelt hen ikke finder denne jagtform værdig for danske jægere.

Der næst har jeg en bemærkning til § 49, idet man dér er inde på at kunne give tilskud til en række jagtsammenslutninger af landsomfattende karakter. Det er et spørgsmål, om de absolut behøver at være af landsomfattende karakter. Det er mig for eksempel bekendt, at der findes noget, der hedder Jydsk Jagtforening, som stort set kun har medlemmer i Jylland, ca. 1100 medlemmer. Hvorfor skal ikke også denne sammenslutning kunne få tilskud fra denne fond på samme måde som dem, der har lands-

omfattende karakter? Jeg mener, at det vil være rigtigt at ændre bestemmelserne på dette område, så det ikke bare bliver landsomfattende organisationer, men også landsdelsorganisationer el. lign., der kan få tilskud. Det afgørende må jo være, om foreningen har en sådan størrelse og lødighed, at den udøver en god og fornuftig funktion inden for jagtlivet, og det mener jeg må gælde en forening som Jydsk Jagtforening. Jeg mener, det er forkert at formulere bestemmelsen sådan, at denne forening er udelukket.

Endelig har jeg en bemærkning til § 29. Den giver den højtærede landbrugsminister adgang til at forkorte og forlænge jagttiden på forskellige områder. Jeg tror, at den administrative beføjelse, som man dér giver den højtærede landbrugsminister, er alt for vid. Vi skal også passe på, at vi ikke udsteder alt for mange blanke vekslere til de højtærede ministre. Jeg tror, det vil være rigtigt, at man i alt fald her indfører en pligt til ikke blot at skulle høre naturfredningsrådet, men også til f. eks. at skulle høre jagtrådet, inden man skrider til en sådan ting som at forlænge og forkorte jagttiderne. Det er også en ting, som jeg anser for væsentlig.

Endelig vil jeg sige om de jagtprøver, som omhandles i lovforslaget, at det naturligvis er vigtigt; ikke mindst det ærede medlem hr. Holger Eriksens erfaringer taler for, at man må prøve på at få den størst mulige sikkerhed på dette område, og jeg tror, at de bestræbelser, som er udfoldet i dette lovforslag, vil give en større sikkerhed. Spørgsmålet er bare, om det er givet på den helt rigtige måde. Men det spørgsmål egner sig bedst til en udvalgsbehandling.

Jørgen Peder Hansen: Ja, efter at have siddet og lyttet til debatten her omkring forslag til lov om jagten må man jo sige, at det navnlig er de problemer, der vedrører jagten på land, som optager sindene og også har optaget debatten her i eftermiddag. Jeg tror, vi må erkende en ganske bestemt ting, og det er, at fritiden giver mulighed for at beskæftige sig med både jagt og fiskeri i meget større udstrækning, end tilfældet har været hidtil. Navnlig dette med at gå på jagt i fritiden på havet er eller vil blive en meget naturlig syssel for de mennesker, som måske ikke rigtig på grund af reglen om